

PARACLISUL MARE

AL PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE
DE DUMNEZEU NĂSCĂTOAREA ŞI PURUREA FECIOARA MARIA

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

PARACLISUL MARE

AL PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE

NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU ŞI PURUREA FECIOARA MARIA

Facere a împăratului Teodor Duca Lascaris

Acest Paraclis - aducător de multă străpungere, care, la rându-i, naște îndrăzneala cea bună înaintea lui Dumnezeu - se cântă la vreme de grea încercare sau întristare sufletească sau de bântuială a deznădejdii ori nevoi ori griji. În Postul Adormirii Maicii Domnului, se cântă, într-o zi, acesta, iar în cealaltă, Paraclisul Mic. De-a lungul anului, se obișnuiește să se cânte duminica seara.

Traducerea s-a făcut ţinând canoanele imnografiei bisericești, adică respectând forma prozodică proprie fiecărei specii a genului imnografic.

RÂNDUIALA MELODICĂ A MARELUI PARACLIS

AL PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU ŞI PURUREA FECIOARA MARIA

De este preot, zice:
Binecuvântat este Dumnezeul nostru…
Iar de nu este preot, zice:
Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptăți înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a la pământ viața mea, așezatu-m-a întru întunerece ca pe morții veacului. Mâhnitu-s-a întru mine duhul meu, și întru mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la facerile mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ție. Degrabă auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce fața Ta de la mine, și mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept. Pentru numele

Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu; și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei, și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

apoi cântăm:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

cu Stihurile acestea:

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m-au înconjurat, și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunat întru ochii noștri.

iar apoi troparele, glasul 4, asemenea cu:

„Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...“ (Ὁ ὑψωθεὶς)

La Născătoarea Dumnezeului nostru
să alergăm noi, păcătoșii și smeriții,
cu pocăință să-i cădem, din suflet strigând:
Stăpâna noastră, ajută-ne' cu a ta îndurare,
grabnic sârguiește-te,' că pierim în păcate,
pe robii tăi nu-i întoarce deșerți,
că numai pe tine' nădejde te-am câștigat.

Slavă... Și acum, *al Născătoarei de Dumnezeu,* asemenea.

Nu contenim, de-Dumnezeu-Născătoare,
să cuvântăm mereu puterile tale;
că înaintea lui Hristos de n-ai fi stat solind,
cine ne-ar fi izbăvit' dintr'atâtea primejdii?
Sau cine ne-ar fi păzit' slobozi până acuma?
De lângă tine nu ne vom depărta,
că din necazuri' mântui pe robii tăi.

apoi **Psalmul 50**

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiești când Te vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi bucuria mântuirii Tale și cu duh povățuitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău vițel.

CANONUL

Cântarea 1, glasul al VIII-lea:
Pe faraon ce se purta (Ἁρματηλάτην Φαραὼ)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ale-ntristărilor loviri învăluie
smeritul suflet al meu
și nori de necazuri' inima-mi acoperă;
ci tu, ca una ce-ai născut,' Preacinstită, lumina
dumnezeiască și veșnică,
întru strălucirea-i mă bucură.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Din făr' de număr strâmtorări și din nevoi,
și de vrăjmașii cei răi,' și-ale vieții necazuri
izbăvit fiind acum
prin dreapta-ți preaputernică,
Preacurată, îți laud' milostivirea cea către noi
și cea de nespus mângâierea ta.

Slavă,

La ocrotirea ta am scăpat, Stăpâna mea,
încrezător fiind,' și l-acoperământu-ți
alergat-am credincios,'
și-acum genunchii mei îi plec,
tânguindu-mă foarte:
Nu-ți lepăda ticălosul rob,
că tu ești scăparea creștinilor.

Și acum,

Nu voi tăcea în a-ți vesti măririle,
strigând în chip lămurit,
căci de nu soleai, Pruncă,
pentru mine pururea' la Dumnezeu și Fiul tău,
cine-ar fi putut oare' să-mi scape viața din viforul
și din îngrozirea primejdiilor.

Cântarea a 3-a

Doamne, Cela ce-ai făcut (Οὐρανίας ἁψῖδος)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Fiind lipsit întru toate,' îndurerat ție-ți strig:
Caldă păzitoare, grăbește' și dă-mi ajutorul tău,
mie smeritului rob,' cel ticălos și netrebnic,
care cu căldură cer' acoperirea ta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

În uimire sunt, Pruncă,' cu-adevărat, când privesc
facerile tale de bine' și mila ta spre noi.
Pentru aceasta slăvesc' și îți cinstesc și îți laud
multa grijă ce mi-o porți' mie, ne'nsemnatului.

Slavă,

Întreitele valuri' de întristări mă zdrobesc
și împrejurările rele' ca o furtună-mi sunt;
ci tu, grăbindu-te,' într-ajutor tinde-mi mâna,
ceea ce ești pavăza' și ocrotirea mea.

Și acum,

De-Dumnezeu-Născătoare,' mărturisesc pururea pe cea care-a făcut să se piardă' tăria iadului; căci viața vlăstărind,' din legăturile morții către viață m-a adus,' eu spre pământ tinzând.

Mântuiește' din nevoi pe robii tăi, de-Dumnezeu-Născătoare, că toți, după Dumnezeu, la tine alergăm, ca la o Folositoare și Zid nesurpat.

Caută' cu milostivire, de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,' spre necazul meu cel cumplit al trupului' și vindecă durerea' sufletului meu.

Preotul zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule…,

și pomenește pe cei pentru care se face paraclisul.

Strana: Doamne miluiește (*de 3 ori*);

Ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni…

Dacă nu este preot, se zice îndată

Sedealna, glasul al 2-lea, asemenea cu:

„Rugătoare fierbinte“ (Πρεσβεία θερμή)

Al milei izvor' și caldă rugătoare ești, zid nebiruit,' izbăvire a tuturor, cu stăruință îți strigăm: De-Dumnezeu-Născătoare, grăbește-te' și din primejdii scapă-ne pe noi,' că una ești ajutătoare grabnică.

Cântarea a 4-a
Tu ești tăria mea (Σύ μου ἰσχύς Κύριε)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Unde, de-acum,' altă scăpare îmi voi afla?
Unde să caut?' Unde mă voi mântui?
Ce ajutor cald voi mai avea' eu, cel ce mă clatin
de-ale vieții scârbe și vifore?
În tine-mi pun nădejdea,' îndrăznesc și mă laud,
și la tine alerg, mântuiește-mă.**

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Dulcele râu' al milei tale, Stăpâna mea,
ce răcorește' prin bogate dăruiri
sufletul meu cel preaticălos,' Preanevinovată,
care-n cuptorul mâhnirilor
și-al necazurilor arde,' îl vestesc preaslăvindu-l
și la tine alerg, mântuiește-mă.**

Slavă,

**Nebiruit' zid și scăpare și adăpost,
turn de tărie,' armă ce ne mântuie
te pun acum, eu cel nărăvit.' Maică preacurată
și nepătată fecioară ești,' nu mă trece cu vederea,
ceea ce ești nădejde,
bucurie și sprijin zdrobiților.**

Și acum,

**Cum voi putea' într-un chip vrednic mărturisi'
ale tale' îndurări, Stăpâna mea,
ce-au răcorit, precum un izvor,
sufletu-mi ce arde' cumplit în flacăra patimii?**

Dar, o, purtarea-ți de grijă' și-ale tale binefaceri din belșug revărsate asupra mea!

Cântarea a 5-a

Pentru ce m-ai lepădat (Ἵνα τί με ἀπώσω)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Cu mulțămire strig ție:
Bucură-te, Maică și Fecioară pururea!
Bucură-te, armă,
adăpost neprădat și zid nesurpat!
Bucură-te, sprijin,' ajutor și mântuire
celor ce cu credință la tine vin!

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Urâtorii de bine
au pregătit groapă și săbii și sulițe,
și se silesc foarte
ticălosul meu suflet să îl sfâșie.
Și să îl doboare' la pământ se silesc foarte,
dar, Curată, de ei mântuiește-mă.

Slavă,

Dintru toată nevoia,
scârba, vătămarea, boala izbăvește-mă
și cu-a ta putere,
nerănit, sub aripa-ți păzește-mă
de toată primejdia' și de vrăjmașii ce mă luptă
și scrâșnesc, Preacurată, 'mpotriva mea.

Și acum,

**Ce s-aduc mulțămire
pentru dăruirile și bunătatea ta
cea nemăsurată,
de a căror dulceață m-am desfătat?
Ci, după putere,
îți preaslăvesc, cânt și îți laud
cea făr'de margini milostivirea ta.**

Cântarea a 6-a

Rugăciune voi înălța (Τὴν δέησιν ἐκχεῶ)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Tristețile,' ca un nor, acoperă
ticăloasa-mi inimă și-al meu suflet,
întunecându-mă, Pruncă. Tu însă
neapropiata lumină născând-o,
alungă-le departe dar,
cu solirea ta împrăștiindu-le.**

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**În scârbe' mângâiere te cunosc
și a bolilor te știu vindecare,
și sfărâmare deplină a morții,
și râu de viață ești, pururea nesecat,
și-n relele împrejurări
ocrotire preatare și grabnică.**

Slavă,

N'ascund acum' al milostеniei tale adânc,
nici șuvoiul de minuni făr'de număr
și nici izvorul cu-adevărat veșnic
ce peste mine revarsă 'ndurarea ta,
ci tuturor mărturisesc
și le strig, și le cânt, lăudându-le.

Și acum,

Furtunile' vieții mă înconjură
ca albinele un fagur, Fecioară,
și cuprinzând a mea inimă'ntruna
greu o rănesc cu săgeata 'ntristărilor.
Pe tine însă să te am
izbăvire și sprijin și ajutor.

Mântuiește' din nevoi pe robii tăi,
de-Dumnezeu-Născătoare,
că toți, după Dumnezeu, la tine alergăm,
ca la o Folositoare și Zid nesurpat.

Caută
cu milostivire, de-Dumnezeu-Născătoare
prealăudată,' spre necazul meu cel cumplit al
trupului' și vindecă durerea' sufletului meu.

Preotul zice ectenia mică și pomenește iarăși
ca după cântarea a 3-a; apoi

Condacul, glasul al 2-lea:

„Păzitoarea creștinilor“ (Προστασία τῶν Χριστιανῶν)

Păzitoarea nebiruită a creștinilor,
mijlocitoare neclintită către Făcătorul tău,
rugăciunea păcătoșilor nu o lepăda,
ci tu, celor care îți strigăm,
sârguiește și ne dă,' ca o bună, ajutorul tău:
Grăbește spre rugăciune
și te silește spre mijlocire,
Născătoare de Dumnezeu,
păzind pururi pe cinstitorii tăi.

Prochimen, glasul al 4-lea

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită norodul tău și casa părintelui tău și va pofti Împăratul frumusețea ta.

Evanghelia

Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire.

(I, 39-56)

În zilele acelea, sculându-se, Maria s-a dus în grabă la munte, într-un oraș al lui Iuda și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei; și s-a umplut Elisabeta de Duhul Sfânt și a strigat cu glas mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este Rodul pântecelui tău! Și de unde cinstea aceasta pentru mine, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum a ajuns glasul închinării tale în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că vor fi împlinite întocmai cele

spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria : Mărește, suflete al meu, pe Domnul și se bucură duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, pentru că a căutat spre smerenia roabei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile, pentru că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și sfânt este numele Lui! Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni. Apoi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă, *glasul al 2-lea*

Părinte, Cuvinte, Duhule, Treime în unime,
curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

și stihira, glasul al 6-lea:

„Toată nădejdea“ (Ὅλην ἀποθέμενοι)

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

Nu mă încredința,' întru-tot-sfântă Stăpână,
ocrotirii omenești,
ci primește cererea de la robul tău,
că necazuri mă cuprind
și nu pot să sufăr' săgetările vrăjmașilor,
acoperământ' neagonisind eu, nevrednicul,
luptat fiind de-a pururea,
și n-am mângâiere fără numai tu;
Stăpână a lumii,
nădejdea tare a celor credincioși,
nu-mi lepăda rugăciunile,
ci spre folos plinește-le.

Preotul zice rugăciunea:
Mântuiește, Dumnezeule, norodul Tău…
Strana: **D**oamne miluiește (*de 12 ori*); apoi
Ecfonisul: **C**u mila și cu îndurările…

Cântarea a 7-a
În cuptor pruncii evreilor (Παῖδες Ἑβραίων)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ceea ce ai născut lumina,
înnegrit fiind în noapte de păcate,
la lumină mă du,' să te slăvesc cu râvnă,
că al luminii vas te știu,
curat și fără de prihană.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Fii-mi adăpost și îngrădire,
ocrotire fii-mi, și laudă, Fecioară,
mie, celui golit' de toată ajutorarea,
căci deznădăjduiților' ești nădejde și putere.

Slavă,

Cu întreg sufletul și gândul
și cu inima și buzele pe tine
te slăvesc, desfătat' de darurile tale;
dar, o, și bunătatea ta' și minunile făr'de număr.

Și acum,

Cu ochiu-ți milostiv privește
și a mea suferință o cercetează,
și de cumplite nevoi,' primejdii, vătămare
și de ispite izbăvește-mă,
cu-a ta milă făr' de margini.

Cântarea a 8-a

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a proslăvit (Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Pentru mila milostivirii tale
nu mă trece, Fecioară, cu vederea
pe mine cel lovit de-a vieții volbură;
ci ajută mie,ˈ căci preaostenit sunt
în relele vieții.**

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Întristări și nevoi și zile rele
m-au aflat, și necazurile vieții,
și ispitiri de peste tot mă'nconjură;
ci tu mă păzeșteˈ sub acoperământul tău
cel tare, Preacurată.**

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

**În furtuni ca liman să te aflu,
în mâhniri, bucurie și desfătare,
și întru boli, ajutătoare grabnică,
izbăvire-n primejdiiˈ și ocrotitoare-n
a tâlharilor năvală.**

Și acum,

**Te bucură, al Domnului scaun
și năstrapă de mană primitoare,
sfeșnic de aur! Bucură-te, foc nestins,
a fecioarelor slavăˈ și frumusețe
a maicilor, și falā!**

Cântarea a 9-a

Spăimântatu-s-a de aceasta (Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

La cine alta oare voi alerga?
Ca să mă mântuiesc, unde voi scăpa?
Unde să merg?ˈ Ce altă scăpare îmi voi afla?
Ce ocrotire grabnică?
Ce ajutătoare în strâmtorări?
Tu una-mi ești nădejde,ˈ’ntru tine și mă laud
și, îndrăznind, spre tine am alergat.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Cu neputință este a număra
ale tale măriri, Fiică-a-lui-Dumnezeu,
și-a lămuriˈ tainicul adânc al minunilor
ce, peste înțelegere,ˈ fără încetare se săvârșesc
celor ce cu credințăˈ și râvnă ți se-nchină
ca adevăratei Maici a lui Dumnezeu.

Slavă,

În imne de mulțămire doxologesc
și cinstesc mare mila ta către noi,ˈ și tuturor
multa ta putere mărturisesc,
și toată binefacereaˈce ai revărsat-o asupra mea
cu inima și limba,ˈ cu sufletul și gândul,
întotdeauna o propovăduiesc.

Și acum,

Săraca-mi rugăcine primește-o
și nu-mi trece suspinul și lacrima,ˈ ci ajută-mă,
ca o bună, cererea mea plinind,

că toate poți, maică fiind
atotstăpânitorului Dumnezeu,
Celui atotputernic,' chiar numai semn de-ai face
către ticăloasa mea smerenie.

Cuvine-se cu adevărat…
și megalinariile

Pe cea decât cerul mai presus
și mai preacurată' decât razele soarelui,
pe izbăvitoarea' din blestem a firii,
pe Doamna a toată lumea' în imne s-o lăudăm.

De multele mele nelegiuiri
îmi bolește trupul,' îmi bolește și sufletul,
dar alerg la tine' cea cu har dăruită,
ajută-mă, nădejde' a deznădăjduiților.

Stăpână și Maica lui Dumnezeu,
ruga o primește,' a nevrednicului tău rob,
și fii solitoare' la Cel născut din tine,
o, Stăpâna lumii,' pavăza neamului.

Cei necredincioși să rămână muți,
care nu se-nchină' la cinstită icoana ta,
pe care a zugrăvit-o' Luca Evanghelistul
și „Călăuzitoarea”' toți o numim acum.

Vesele cântări ție-ți înălțăm,
o, Prealăudată,' Născătoare de Dumnezeu;
cu Botezătorul' dimpreună cu toți sfinții,
pe Fiul tău îndură-L' către toți robii tăi.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,
Dumnezeu-Cuvântul' întrupându-Se negrăit,
covârșești, Fecioară,' oștirea cea cerească;
ție, dar, îți aducem' cântare de laudă.

Cu toate oștirile îngerești,' cu Botezătorul
și apostolii lui Hristos,' cu a sfinților cete,
Preacurată Stăpână,' la Fiul tău solește
toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru,
Preotul: Că a Ta este Împărăţia; apoi

Preotul zice ectenia:
Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule…,
Strana: Doamne miluiește (*de 3 ori*),
Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea…,
Strana: Doamne miluiește (*de 3 ori*),
Încă ne rugăm să se păzească…,
Strana: Doamne miluiește (*de 40 ori*),
Auzi-ne, Dumnezeule…,
Că milostiv…;
apoi face otpustul mic, fără însă a zice:
Pentru rugăciunile…;
după care:

în timp ce frații se închină la icoana Preacuratei,
dacă suntem în afara Postului Adormirii,
cântăm

Tropar glasul al 2-lea, asemenea cu:
„Când de pe lemn...“ (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν)

**Ca o' bună, scapă-ne pe toți
cei ce alergăm cu credință' la ocrotirea ta,
că pe alta n-avem păcătoșii la Dumnezeu
mijlocitoare de-a pururea' în nevoi și primejdii,
noi, care purtăm cu greu' povara păcatelor;
Maica Dumnezeului nostru,
pe noi cei ce cădem către tine
din toată-mprejurarea izbăvește-ne.**

**Tu ești' bucuria tuturor,
și-a nedreptățiților reazem,
și hrană celor flămânzi,
mângâi pe cei întristați, toiag ești orbilor,
cercetare bolnavilor' și acoperire
îndureraților,' sprijin orfanilor;
Maica Dumnezeului nostru,
tu, Curată, te sârguiește
și ne izbăvește pe noi, robii tăi.**

apoi, pe același glas

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Dacă suntem în
Postul Adormirii Maicii Domnului,
cântăm:

Glasul al 3-lea, asemenea cu:
„Cel ce ai împodobit cerul...“ (Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις...)

**Apostoli de la margini,' adunați-vă aici,
în satul Ghețimani' și îngopați trupul meu,
iar Tu Fiule și Dumnezeul meu
primește duhul meu.**

**A îngerilor dulceață' și bucuria celor mâhniți,
creștinilor apărătoare,
Fecioară și Maică a Domnului,
ne izbăvește din toate' neîncetatele chinuri.**

**La iubitorul de oameni' mijlocitoare să te-avem,
nu vădi faptele mele' înaintea îngerilor,
te rog fierbinte, Fecioară,' ajută mie degrabă.**

**Turn aurit și cetate,' cu douăsprezece ziduri,
tron strălucit ca un soare,
scaun al Împăratului,' minune neînțeleasă,
cum alăptezi pe Stăpânul?**

Și preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile…

RÂNDUIALA MELODICĂ A MARELUI PARACLIS
AL PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE
NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU
ȘI PURUREA FECIOARA MARIA

«Dumnezeu este Domnul...»

Glas Δι

D um ne zeu es te Dom nul și S-a a ră ta at

no uă bi ne es te cu vân tat cel ce vi ne în tru

nu me le Dom nu lui

Stih. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, și chemați numele cel sfânt al Lui.

Stih. Toate neamurile m-au înconjurat, și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Stih. De la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

Troparul Paraclisului, glasul al IV-lea, asemenea cu:
„Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...” (Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Glas Δι

L a Năs că toa rea a Dum ne ze u lui nos tru să

a ler gă ăm no oi pă că to şii şi sme ri ţii cu

po că in ţă să-i că dem din su flet stri gând Stă

pâ na noas tr-a ju tă -ne cu a ta în du ra re grab

nic sâr gu ieş te -te că pie rim în pă ca a a a

te pe ro bii tăi nu-i în toar ce de şerţi că nu

mai pe ti i ne nă dej dete-am câ âş ti gat

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei-de-Dumnezeu, asemenea.

N u con te nim de e-Dum ne zeu -Năs că toa re să

cu vân tă ăm no oi toţi pu te ri le ta le că pen

tru noi de n-ai fi stat so lind la Hris tos ci ne ne-ar

fi iz bă vi it din tr'a tâ tea pri mej dii sau ci ne

ne-ar fi pă zit slo bozi pâ nă a cu u u u ma de

lân gă ti ne nu ne vom de păr ta că din ne

ca a zuri mân tui pe ro o bii tăi

CANONUL

ODA I

Irmos: «Pre faraon, cel ce se purta în car…» (Ἁρματηλάτην Φαραὼ).

Glas πα

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieş te -ne pre noi

A le'n tris tă ri lor lo viri în vă lu ie sme

ri tul su flet al meu și nori de ne ca a zuri

i ni ma-mi a co pe ră ci tu ca u na ce-ai năs

cut Prea cin sti tă lu mi i na dum ne ze ias că

şi veş ni că în tru stră lu ci rea-imă bu cu ră

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieş te -ne pre noi

D in făr' de nu măr strâm to rări şi din ne voi şi

de vrăj ma şii cei răi şi-a le vie ţii ne ca a

zuri iz bă vit fi ind a cum prin dreap ta-ţi prea pu ter

ni că Prea cu ra tă îţi la a ud mi los ti vi

rea cea că tre noi şi cea de nes pus mân gâ ie rea ta

S la vă Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfâ ân tu lui

Duh

L a o cro ti rea ta-am scă pat Stă pâ na mea în

cre ză tor fi i ind şi l'a co pe ră mâ ân

tu-ţi a ler ga t-am cre din cios şi-a cum ge nun chii mei

îi plec tân gu in du -mă foa ar te nu-ţi le pă da

ti că lo sul rob căci tu eşti scă pa rea creş ti ni lor

S i a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve ci

lor A min

N u voi tă cea în a-ţi ves ti mă ri ri le stri

gând în chip lă mu rit căci de nu so leai Pru un

că pen tru mi ne pu ru rea la Dum ne zeu şi Fi

ul tău ci ne-ar fi pu tut oa a re să-mi sca pe via

ţa din vi fo rul şi din în gro zi rea pri mej dii lor

ODA A III-A

Irmos: «Doamne, Cela ce ai făcut...» (Οὐρανίας ἁψῖδος).

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieş te -ne pre noi

F i ind lip sit în tru toa a te în du re rat

ţi e-ţistrig cal dă pă zi toa re gră be eş te şi dă-mi

a ju to rul tău mi e sme ri tu lui rob cel ti că

los şi ne tre eb nic ca re cu căl du ră cer a co

pe ri rea ta

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieş te -ne pre noi

I n ui mi re sunt Pru un că cu-a de vă rat când

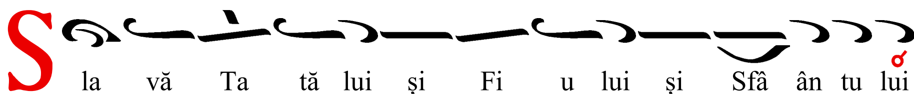
pri vesc fa ce ri le ta le de bi i ne şi mi la

ta spre noi pen tru a ceas ta slă vesc şi îți cin stesc

şi îți la a ud mul ta gri jă ce mi-oporți' mi e ne'n

sem na tu lui

S la vă Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfâ ân tu lui

Duh

I n tre i te le va a luri de în tris tări mă

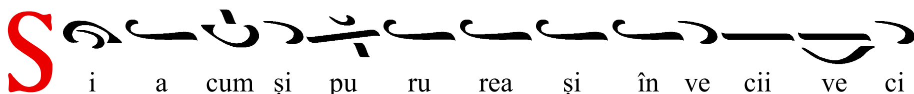

zdrobesc şi îm pre ju ră ri le re e le ca o fur

tu nă-mi sunt ci tu gră bin du -te în tr-a ju tor tin

de-mi mâ â na ce ea ce eşti pa vă za şi o cro ti

rea mea

S i a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve ci

lor A min

De -Dum ne zeu -Năs că toa a re măr tu ri

sesc pu ru rea pre cea ca re-a fă cut să se pia ar

dă' tă ri a ia du lui căci via ţa vlăs tă rind din le

gă tu ri le mo or ţii că tre via ţă m-a a dus eu spre

pă mânt tin zând

Apoi aceste două tropare:

Mân tu ieş te din ne voi pe ro bii tă ă

ă ăi de -Dum ne zeu -Năs că toa a re că toţi du

pă Dum ne zeu la ti ne a ler găm ca la o

Fo lo si toa re şi Zid ne sur pat

Ca u tă cu mi los ti vi re Prea Cân ta

a tă ă de Dum ne zeu Năs că toa a re spre ne

ca zu ul meu cel cum plit al tru pu lui şi vin de că

du re rea su fle tu lui me e e eu

Sedealna, glasul al 2-lea, asemenea cu:
„Rugătoare fierbinte...“ (Πρεσβεία θερμή)

Glas Δι

A l mi lei iz vor şi cal dă ru gă toa a re

eşti zid ne bi ru it iz bă vi re a tu tu ror cu

stă ru in ţă îţi stri găm de Dum ne zeu Năs că

toa a re gră be eş te -te şi din pri mej dii

sca pă -ne pe noi că u u na eşti a ju tă toa

re gra ab ni că

ODA A IV-A

Irmos: «Tu ești tăria mea...» (Σύ μου ἰσχύς   ύριε).

Glas λ π Γα

Prea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieş te -ne pre noi

Un de de-a cum al tă scă pa re îmi voi a fla

un de să ca a ut un de mă voi mân tu i ce

a ju tor cald voi mai a vea eu cel ce mă

cla a tin de-a le vie ţii scâ âr be şi vi fo re

în ti ne-mi pun nă dej dea în drăz nesc şi mă la a

ud şi la ti ne a lerg mân tu ieş te -mă

Prea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieş te -ne pre noi

Dul ce le râu al mi lei ta le Stă pâ na mea

ce ră co re eş te prin bo ga te dă ru iri su

fle tul meu cel prea ti că los Prea ne vi no

va a tă ca re-n cup to o rul mâh ni ri lor

şi-al ne ca zu ri lo or ar de îl ves tesc preas lă

vi in du-l şi la ti ne a lerg mân tu ieş te -mă

Sla vă Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfâ ân tu lui

Duh

Ne bi ru it zid şi scă pa re şi a dă post

turn de tă ri i e ar mă ce ne mân tu ie te

pun a cum eu cel nă ră vit Mai că prea cu

ra a tă şi ne pă ta a tă fe cioa ră eşti nu

mă tre ce cu ve de rea ce ea ce eşti nă de ej

de bu cu ri e şi spri jin zdro bi ţi lor

Si a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve ci

lor A min

Cum voi pu tea în tr-un chip vred nic măr tu ri si a

le ta a le în du rări Stă pâ na mea ce-au ră co

rit pre cum un iz vor su fle tu-mi ce a ar de

cum plit în fla a că ra pa ti mii dar o pur ta

rea-ţi de gri jă şi-a le ta le bi ne fa a ceri din

bel şug re văr sa te a su pra mea

ODA A V-A

Irmos: «Pentru ce m-ai lepădat...» (Ἵνα τὶ με ἀπώσω).

Prea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieş te -ne pre noi

Cu mul ţă mi re strig ţi i e bu cu ră -te

Mai că şi Fe cioa ră pu ru rea bu cu ră -te

3

a ar mă a dă post ne pră dat şi zid ne sur pat bu u

cu ră -te spri jin a ju to or şi mân tu i re

ce lor ce cu cre din ţă la ti ne vin

Prea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieş te -ne pre noi

U râ to rii de bi i ne au pre gă tit

groa pă şi să bii şi su li ţe şi se si lesc

3

foa ar te ti că lo sulmeu su fletsă-l sfâ şi e şi i

să îl do boa re la pă mâ ânt se si lesc foar te

dar Cu ra tă de ei mân tu ieş te -mă

S la vă Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfâ ân tu lui

Duh

D in tru toa tă ne vo o ia scâr ba vă tă ma

rea boa la iz bă veş te -mă şi cu-a ta pu te e

3

re ne ră nit sub a ri pa-ţi pă zeş te -mă de e toa

tă pri mej dia şi de vrăj ma a şii ce mă lup tă

şi scrâş nesc Prea cu ra tă'mpo tri va mea

S i a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve ci

lor A min

C e s-a duc mul ţu mi i re pen tru dă ru i
ri le şi bu nă ta tea ta cea ne mă su ra a
3
tă de a că ror dul cea ţă m-am des fă tat ci i du
pă pu te re îţi prea slă ve esc cânt şi îţi la ud
cea făr' de mar gini mi los ti vi rea ta

ODA A VI-A

Irmos: «Rugăciune voi înălţa...» (Τὴν δέησιν ἐκχεῶ).

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu
ieş te -ne pre noi

T ris te e e ţi le ca un nor a co pe ră ti
că loa sa-mi i ni mă ă şi-al meu su flet în tu ne cân du
-mă Prun că tu î în să nea pro pi a ta lu mi

nă năs cân du -o a lun gă -le de par te dar cu

so li rea ta îm prăş ti in du -le

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieş te -ne pre noi

I n scâ â âr be'mân gâ ie re te cu nosc şi a

bo li lor te şti iu vin de ca re şi sfă râ ma re de

pli nă a mo or ţii şi râu de via ţă eşti pu ru rea

ne se cat şi-n re le le îm pre ju rări o cro

ti re prea ta re şi grab ni că

S la vă Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfâ ân tu lui

Duh

N 'as cu u und a cum al mi los te ni ei ta

le a dânc nici şu vo iul de mi nu uni făr' de nu măr

şi nici iz vo rul cu-a de vă rat ve eş nic ce pes

te mi ne re var să'n du ra rea ta ci tu tu ror măr

tu ri sesc şi le strig şi le cânt lă u dân du -le

S i a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve ci

lor A min

F ur tu u u ni le vi e ţii mă în con ju

ră ca al bi ne le un fa a gur Fe cioa ră şi cu prin

zând a mea i ni mă'n tru u na greu o ră nesc cu

să gea ta'n tris tă ri lor pre ti ne în să să te

am iz bă vi re şi spri jin şi a ju tor

Apoi aceste două tropare:

M ân tu ieş te din ne voi pe ro bii tă ă
ă ăi de -Dum ne zeu -Năs că toa a re că toţi du
pă Dum ne zeu la ti ne a ler găm ca la o
Fo lo si toa re şi Zid ne sur pat

C a u tă cu mi los ti vi re Prea Cân ta
a tă ă de Dum ne zeu Năs că toa a re spre ne
ca zu ul meu cel cum plit al tru pu lui şi vin de că
du re rea su fle tu lui me e e eu

Condacul, glasul al 2-lea, asemenea cu:
„Păzitoarea creştinilor...“ (Προστασία τῶν Χριστιανῶν).

Glas Δι

P ă zi toa rea ne bi ru i tă a creş ti i

ni lor mij lo ci toa re ne clin ti tă că tre Fă că

to o rul tău ru gă ciu nea pă că to şi lor

nu o le pă da ci tu ce lor ca re îţi stri

gă ăm sâr gu ieş te şi ne dă ca o bu nă a ju

to o rul tău gră beş te spre ru gă ciu ne şi te

si leş te spre mij lo ci re Năs că toa re de Dum

ne zeu pă zind pu ruri pe cins ti to o rii tăi

Prochimen

Glas Δι

P o me ni i i i -voi nu me le Tău în tot

nea mul şi nea mul

Stih. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită norodul tău și casa părintelui tău.

Po me ni i i i i -voi nu me le Tă ă
ău

In tot nea mul şi nea a mu u ul

După Evanghelie

Glas Δι

Sla vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui
Duh

Pă rin te Cu vân tu le Du hu le Tre i me î în
u ni me cu ră țe eş te mul ți i mea gre
şa le lor noas tre

Şi a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve ci lor
A min

P en tru ru gă ciu ni le Năs că toa rei de Dum
ne zeu Mi los ti ve cu ră ţe eş te mul ţi i
mea gre şa le lor noas tre

și stihira, glasul al VI-lea, asemenea cu:
„Toată nădejdea...“ (Ὅλην ἀποθέμενοι).

Glas λ π Δι

N u mă în cre din ţa în tru tot sfân tă ă Stă
pâ nă o cro ti rii o me neşti ci pri meş te ce
re rea a de la ro bul tău că ne ca zuri mă
cu prind şi nu pot să su u făr să ge tă ă ri
le vrăj ma şi lor a co pe re mâ ânt ne a go ni
sind eu ne vred ni cul lup tat fi ind de-a pu ru rea
şi n-am mân gâ ie re fă ră nu mai tu; Stă pâ nă

a lu u u u mii nă dej dea ta a re a ce lor

cre din cioşi nu-mi le pă da a a ru gă ciu ni le

ci spre fo los pli neş te e -le

ODA A VII-A

Irmos: «În cuptor pruncii evreilor...» (Παῖδες Ἑβραίων).

Glas Nη

Prea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân

tu ieş te -ne pre noi

Ce ea ce ai năs cut lu mi na în ne grit

fi ind în noap te de pă ca te la lu mi

nă mă duc să te slă vesc cu râv nă că al lu

mi nii vas te e ştiu cu rat şi făr' de pri ha nă

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân

tu ieş te -ne pre noi

F ii-mi a dă post şi în gră di re o cro ti

re fii-mi şi la u dă Fe cioa ră mi e ce

lui go lit de toa t-a ju to ra rea căci dez nă

dăj du i ţi i lor eşti nă dej de şi pu te re

S la vă Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfân tu lui Duh

C u în treg su fle tul şi gân dul şi cu i

ni ma şi bu ze le pe ti ne te slă vesc

des fă tat de da ru ri le ta le dar o şi

bu nă ta tea a ta şi mi nu ni le făr' de nu măr

S i a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve

ci lor A min

u o chiu-ţi mi los tiv pri veş te şi a mea

su fe rin ţ-o cer ce tea ză şi de cum pli

te ne voi pri mej dii vă tă ma re şi de is

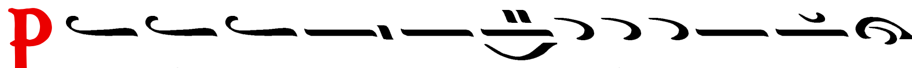
pi te iz bă veş te e -mă cu-a ta mi lă făr' de mar

gini

ODA A VIII-A

Irmos: «Pe Dumnezeu, Cel ce S-a proslăvit...» (Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ).

rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân

tu ieş te -ne pre noi

en tru mi la mi los ti vi rii ta a le nu

mă tre ce Fe cioa ră cu ve de rea pe mi ne

cel lo vit de-a vie ţii vol bu ră ci a ju tă mi e

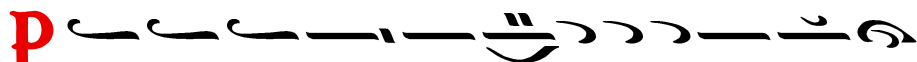

căci prea os te ni it sunt în re le le vi e

ţii

Prea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân

tu ieş te -ne pre noi

In tris tări şi ne voi şi zi le re a le m-au

a flat şi ne ca zu ri le vie ţii şi is pi

tiri de pes te tot mă'n con ju ră ci tu mă pă zeş te

sub a co pe ră mâ ân tul tău cel ta re

Prea cu ra tă

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

In fur tuni ca li ma an să te a a flu în

mâh niri bu cu ri e şi des fă ta re şi în tru

boli a ju tă toa re grab ni că iz bă vi i

re-n pri mej dii şi o cro ti toa a re-n a

tâl ha ri lor nă va lă

Si a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve

ci lor A min

Te bu cu ră al Dom nu lui sca a un şi năs

tra pă de ma nă pri mi toa re sfeş nic de a

ur bu cu ră -te foc ne stins a fe cioa a re lor

sla vă şi fru mu se e ţe a mai ci lor şi

fa lă

ODA A IX-A

Irmos: «Spăimântatu-s-a de aceasta...» (Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ).

Glas πλ. α' Πα

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu ieş te -ne pre noi

L a ci ne al ta oa a re voi a ler ga ca să mă mân tu iesc un de voi scă pa un de să merg ce al tă scă pa a re îmi voi a fla ce o cro ti re grab ni că ce a ju tă toa e re înstrâm to rări tu u na-mi eşti nă dej de'n tru ti ne şi mă la a ud şi în drăz nind spre ti ne-am a ler gat

3

P rea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu ieş te -ne pre noi

C u ne pu tin ță e es te a nu mă ra a

3

le ta le mă riri Fii că a lui Dum ne zeu și-a lă mu

ri tai ni cul a dâ ânc al mi nu ni lor ce

pes te în țe le ge re fă ră în ce ta a re

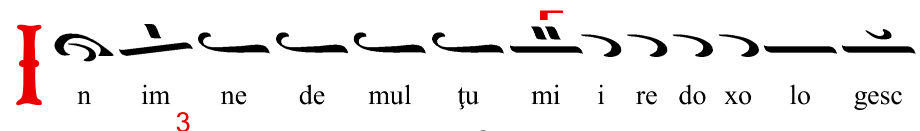
se să vâr șesc ce lor ce cu cre din ță și râv nă

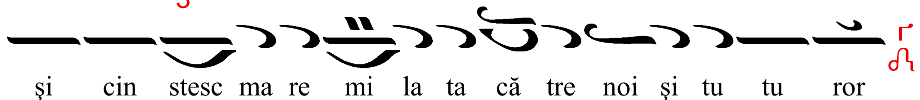
ți se-n chi i nă ca a de vă ra tei Maici a lui

Dum ne zeu

bi ne fa ce rea ce ai re văr sa s t-o a su pra

mea cu i ni ma şi lim ba cu su fle tul şi

gâ ân dul în tot dea u na o pro po vă du iesc

Si a cum şi pu ru rea şi în ve cii ve ci

lor A min

Să ra ca-mi ru gă ciu u ne pri meş te -o şi
3

nu-mi tre ce sus pi nul şi la cri ma ci a ju tă -mă

ca o bu nă ce e re reamea pli nind că toa te

poţi mai că fi ind A tot stă pâ ni to o ru luiDum

ne zeu Ce lui A tot pu ter nic chiar nu mai semn

de-ai fa a ce că tre ti că loa sa mea sme re ni

e

Cuvine-se cu adevărat...
și megalinariile

C u vi ne se cu a de vă rat să te fe ri cim

de Dum ne zeu Năs că toa a re cea pu ru rea

fe ri ci i tă și cu to o tul fă ră pri ha a

nă și Ma a ai ca Dum ne ze u lui nos tru

P e cea mai cin sti tă de cât He ru vi mii și

mai în slă vi i tă făr' de-a se mă na re

de cât Se ra fi mii ca re fă ră stri că ciu u

ne pe Dum ne zeu Cu vân tul ai năs cut pe ti ne

cea cu a de vă rat Năs că toa a a re de

Dum ne ze eu te mă rim

P e cea de cât ce ru ul mai pre sus și mai prea

cu ra a tă de cât ra ze le soa re lui pe

iz bă vi toa a rea din blestem a fi i rii, pe

Doam n-a toa tă lu u mea în im ne s-o lă u dăm

De mul te le me le ne le giu iri îmi bo leş

te tru u pul îmi bo leş te şi su fle tul dar

a lerg la ti i ne cea cu ha ar dă ru i i

tă a ju tă -mă nă de ej de a dez nă dăj

du i ţi lor

Stă pâ nă şi Mai ca lui Dum ne zeu ru ga o

pri meş te a ne vre ed ni cu lui tău rob şi fii

so li toa re la Cel năs cut din ti i ne o Stă

pâ na lu u mii pa vă za nea mu lui

C ei ne cre din cioşi să ră mâ nă muţi ca re
nu se-n chi nă la cin sti i tă i coa na ta pe
ca re-a zu gră vi t-o Lu ca E van ghe li is tul şi
Că lă u zi toa a rea toţi o nu mim a cum

V e se le cân tări ţi e-ţi î năl ţăm o Prea lă
u da a tă Năs că toa re de Dum ne zeu cu
Bo te ză to o rul dim pre u nă cu toţi sfi in
ţii pe Fi ul tău în du u ră-L că tre toţi ro bii
tăi

D in ti i ne Năs că toa re de Dum ne zeu Dum
ne zeu Cu vâ ân tul în tru pân du -Se ne gră it
co vâr şeşti Fe cioa ră oş ti rea cea ce rea as că

ţi e dar îţi a du u cem cân ta re de la u

dă

C u toa te oș ti ri le în ge rești cu Bo te

ză to o rul cu A pos to lii lui Hris tos cu

a sfin ți lor ce te Prea cu ra a tă Stă pâ â

nă la Fi ul tău so le eș te toți să ne mân tu

i i i im

Dacă suntem
în afara Postului Adormirii Maicii Domnului,
cântăm:

Troparele, glasul al 2-lea, asemenea cu:
„Când de pe lemn...“ (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν).

Glas Δι

C a a o o bu nă sca pă -ne pe toți cei

ce a ler găm cu cre di in ţă la o cro

ti i rea a ta că pe al ta n-a vem pă că to şii

la a Dum ne zeu mij lo ci toa re de-a pu ru

rea în ne voi şi pri me ej dii noi ca re pur tăm cu

greu po va a ra a pă ca te lor Ma ai ca Dum

ne ze u lui no os tru pe noi cei ce că dem că

tre ti ne din toa tă-m pre ju ra rea iz bă veş te

-ne

T u u e eşti bu cu ri a tu tu ror şi-a

ne drep tă ţi ţi lor rea a zem şi hra nă

ce e lor flă mânzi mân gâi pe cei în tris taţi to iag

eşti o or bi i lor cer ce ta re bol na vi lor şi

a co pe ri i re în du re ra a a ţi lor spri jin

or fa a ni i lor Ma ai ca Dum ne ze u lui

no os tru tu Cu ra tă te sâr gu ieş te şi

ne iz bă veş te pe noi ro bii tăi

Stă pâ nă pri me eş te ru gă ciu ni le ro o bi

lor tăi și ne iz bă ve eș te de toa tă ne

vo ia și ne ca a zul

Toa tă nă dej dea mea spre ti ne o î nalț

Mai ca lui Dum ne zeu pă zeș te mă sub a co pe

ră mân tul tău

Pen tru ru gă ciu ni le tu tu ror Sfin ți lor

Tăi Doa am ne și a le Năs că toa a rei de Dum ne

zeu pa cea Ta dă ne o no o uă și ne mi lu

ie eș te pe noi ca un sin gur În du ra a at

Dacă suntem
în Postului Adormirii Maicii Domnului,
cântăm:

Glasul al 3-lea, asemenea cu:
„Cel ce ai împodobit cerul...“ (Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις).

Glas Γα

a pos toli de la ma ar gini a du na

ţi -vă a ici în sa tul Ghe ţi ma a ni

şi-n gro paţi tru u pu u ul meu iar Tu Fi u le e

şi Dum ne ze e ul meu pri meş te du u

hul me eu

a în ge ri lor dul cea a ţă şi bu

cu ri a ce lor mâh niţi creş ti ni lor a

pă ră toa a re Fe cioa ră şi Mai că a a

Do om nu lui ne iz bă veş te e din toa

a te ne în ce ta te le chi nuri

L a iu bi to rul de oa a meni mij lo

ci toa re să te-a vem nu vă di fap te le

me e le î na in tea a în ge ri lor

te rog fier bin te e Fe cioa a ră a ju tă

mi e de gra bă

T urn a u rit şi ce ta a te cu do uă

spre ze ce zi i duri tron stră lu cit ca un soa

a re sca un al Î îm pă ra tu lui mi

nu ne ne î în ţe le a să cum a lăp tezi

pe Stă pâ nul